

и Прошека ходихме изъ градината до 6 часа. Петнайсет метровъ водопадъ на Витоша. *Massacre de Batak* и българското въстание на 1876. год., *la verité sur ces faits* [истината върху тѣзи работи]. Дриновъ и Алабинъ. Първитъ времена на руската окупация. Изпълване града отъ селяни следъ заминаването на турцитъ, *Haemorrhoidenstein*. Новиятъ дворецъ и новата София. Поляковъ и неговата желѣзница (презъ искърското дефиле). Линията е 100 клм. отъ Сърбия до румелийската граница. — У Стоилова. Лежеше меланхоличенъ на канапето. За Симова. Излѣзохъ. Лампиони, илюминация на двореца и на руското консулство. Селска музика, тжпанъ и гайда, хоро прѣвъ пжтъ видѣхъ. — Вечеряхъ съ Начовича, Цачева и Анева. Съ Начовича отидохме предъ двореца на разходка: повикване на Гешова и Икономова чрезъ руското консулство; Климентъ като министъръ на просвѣтата (*le Bourgmof entétée* като министъръ на просвѣтата), Бурмовъ и Балабановъ ще излѣзатъ; Начовичъ още вчера говорѣше за своето оставане (на външнитъ работи). Пълно бѣше съ музика по улицитъ, файтони, освѣтени дюкяни. Каль. Върнахъ се въ кѣщи.

6 декемврий, сѣбота. Станахъ късно, сутринята отидохъ у Стоилова. У него имаше конференция, не зная кои бѣха. Грековъ много пжти е ходилъ въ двореца. Нѣмскиятъ турчинъ. На дежоне — бѣха само Агура и Стояновъ. Начовичъ вече по-рано е билъ тамъ — видѣхъ го предъ печатницата на „Витоша“. Въ канцеларията: Атанасовичъ чете „Рус. инвалидъ“, филологизува грѣцки и славянски; азъ енергически искахъ маса. Дупнишкиятъ рапортъ. — Въ това време отведнажъ дойде известие за разпушането на камарата. Бърже отидохъ тамъ. Всичко вече бѣше свършено. Въ стенографската канцелария Безеншекъ и Прошекъ ликуващи подскачаха изъ стаята. На 2 часа е било последното заседание. Най-напредъ четенъ билъ списъкътъ. Следъ това Бурмовъ се качилъ на трибуната и прочелъ, следъ дълго осукване, указа (помислили, че е за ново министерство) — опозицията не могла да състави ново министерство — за това молилъ бившитъ господа представители да напустнатъ помѣщението. Шумъ. Безеншекъ треперялъ, Бурмовъ пребледнѣлъ, викове да живѣе конституцията и народътъ, Цачевъ: да живѣе князътъ. Каравеловъ извикалъ: натоваренъ бѣхъ да съставя министерство, но да взема нѣколко души отъ бившето мини-

Т. Бурмовъ